

ÎNMORMÂNTAREA

Binecuvântate Tată Ceresc, cu—cu Prezența Duhului Sfânt deja aici, ne apropiem de Cuvântul Tău Sfânt. Și deși cu un glas slab încercând să mă abțin, și să rostesc cuvintele pe cât de lent și stabil pot, cer călăuzirea Ta Divină și ungera Duhului Sfânt să se miște printre noi în seara aceasta. Și fie ca El Care este omniprezent, fie ca El să ia Cuvântul lui Dumnezeu și să—L dea fiecărei inimi, exact așa după cum avem nevoie. Fie ca El să ne hrănească în seara aceasta, din lucrurile bune ale lui Dumnezeu.

² Și în seara aceasta, în timp ce vorbim despre Cuvânt, fie ca inimile noastre să fie la multe mile în Calvar, unde Isus a plătit acel preț atotsuficient care era cerut de marile judecăți ale lui Dumnezeu, de la grădina Edenului. Și astăzi fie ca noi să înțelegem că suntem în mod liber justificați prin învierea Lui, și prin moartea Lui, îngroparea, și învierea.

³ Și în seara aceasta noi nu mai suntem din lume, căci noi am fost cumpărați cu prețul Sângelui prețios al Fiului lui Dumnezeu. Și fie ca noi, cu inimi recunoscătoare, să ne întoarcem la Tine în seara aceasta, cu tot cugetul și tărie, și ce avem în noi, și să Îți slujim cu o inimă pură, și absolută.

⁴ Acordă în seara aceasta, Tată, dacă ar fi cineva aici care nu Te cunoaște, în iertarea păcatelor lor, fie ca ei în această seară să vină smeriți la cruce, și acolo să—și mărturisească păcatele lui Dumnezeu care este drept, să ierte. Și fie ca aceasta să fie o seară minunată pentru noi toți. Noi cerem lucrul acesta în Numele Fiului Tău, Domnul Isus. Amin.

⁵ Acum ne dăm seama că nu există nimeni, pe pământ, care să fie suficient de capabil să ia Cuvântul lui Dumnezeu și să Îl descopere, pentru că Cuvântul este scris prin inspirație. Duhul Sfânt este Autorul Cuvântului.

⁶ Iar când s-a căutat cineva, în Cer, să ia Cartea și să rupă Pecețile, nu a fost găsit nimeni în Cer, nici pe pământ, nici sub pământ, care să fi fost vrednic să rupă Pecețile, sau nici măcar să se uite la Carte. Și a fost un Miel Acolo care a fost junghiat încă de la întemeierea lumii, și El a venit și a luat Cartea din mâna Celui ce ședea pe Tron, și a rupt Pecețile și a deschis Cuvântul.

⁷ Și noi în seara aceasta credem și ne încredem în El, că El va deschide Cuvântul pentru noi, și acum în timp ce citesc în al 2-lea capitol din Fapte.

⁸ Așa cum am anunțat, prima seară a fost *A Doua Venire*, și... a Domnului Isus, fiind Miercuri. Și Joi seara a fost despre *Jertfa A Tot-Suficientă*. Și Vineri seara a fost despre

Ispășirea Atotsuficientă; Desăvârșitul. Ați înțeles seara trecută? Desăvârșitul, cum putem fi absolut fără vină și desăvârșiți în privirea lui Dumnezeu! Și în seara aceasta este despre Învmormântarea. Și mâine, Învierea. Exact așa cum urmează zilele.

⁹ Acum am ales în seara aceasta, pentru citirea mea din Scriptură, din Cartea Faptelor, al 2-lea capitol și versetele 25, 26, și 27, inclusiv. Și Acesta se citește așa, Petru vorbește.

David, căci David a vorbit cu privire la el, Eu întotdeauna l-am prevăzut pe Domnul înaintea feței mele, pentru că El este la dreapta mea, ca să nu mă clatin:

De aceea mi s-a bucurat inima, și mi s-a veselit limba; chiar și trupul mi se va odihni în nădejde:

Căci tu nu-mi vei lăsa sufletul în iad, și nu vei îngădui ca Cel Sfânt al tău să vadă putrezirea.

¹⁰ Ce text frumos pentru seara aceasta, pentru a lua contextul despre El fiind în mormânt.

¹¹ Primul lucru la care dorim să privim...la care să vă atrag atenția, este infailibilitatea Cuvântului lui Dumnezeu. Dumnezeu își ține Cuvântul Său, până la literă. Și în seara aceasta vrem să ne focalizăm gândurile asupra aceluși lucru, că Dumnezeu Își ține Cuvântul. Ne putem odihni siguri despre orice a spus Dumnezeu în Cuvântul Său, de a fi Adevărul. Și credință nu stă pe nisipuri mișcătoare a ideilor omului sau teologia omului, ci are locul său de odihnă final pe Stânca de neclintit a Cuvântului Etern al lui Dumnezeu.

¹² Cuvântul! Dacă Dumnezeu a spus, acela este Adevărul pentru totdeauna. El nu îl poate retrage și să spună, „Nu am vrut să spun asta.” Eu pot spune lucruri și voi puteți spune lucruri, atunci noi suntem înclinați să trebuiască să îl retragem, pentru că noi am spus din ce am știut noi mai bine și cea mai bună abilitate a noastră. Dar, atunci, Dumnezeu este atât de mult diferit față de noi. El este infinit, astfel El nu spune nici un lucru decât dacă este absolut perfect. El nu trebuie să îl retragă niciodată, nu trebuie să se scuze pentru ce a spus El. Acesta rămâne întotdeauna, Adevărul.

¹³ Chiar pentru Isus, în aceste zile mărețe în care noi sărbătorim, când Dumnezeu cu adevărat a junghiat Fiul Său pentru păcatele lumii, a fost poate cu mii de ani chiar înainte ca întemeierea să fi fost așezată. Dumnezeu a rostit Cuvântul, și Acesta este un produs finit în Cer când Dumnezeu Îl rostește; este deja finalizat. Oh, dacă am putea doar să înțelegem ce înseamnă asta, ce oameni diferiți am fi! A vedea în Cărțile Sale, judecățile care sunt puse aici pentru cel nesupus, l-ar face pe un om să se examineze, oră de oră; și l-ar face pe neprihănit să se bucure, oră de oră, să citească binecuvântările care le-a promis Dumnezeu

credinciosului. Și putem fi siguri că fiecare Cuvânt va fi împlinit, doar ne ancorează sufletul în asta. A fost întotdeauna așa.

14 Când Dumnezeu i-a vorbit lui Noe, în urmă de tot în lumea antediluviană; s-ar putea probabil înainte ca o Biblie să fi fost scrisă vreodată, sau această Biblie, oricum, să fi fost scrisă vreodată; Dumnezeu i-a spus lui Noe că urma să vină o furtună, și apele urmau să acopere pământul. Și fără nici o fărâmă de dovadă că se va întâmpla, totul foarte contrar, Noe s-a mișcat cu teamă, și a construit corabia, a pregătit-o. Era pentru salvarea casei lui și a lui însuși. Dumnezeu nu l-a abandonat niciodată, pentru că acesta era Cuvântul Său. Trebuia să se întâmple când Dumnezeu a spus că se va întâmpla.

15 Acum, când Iov, cea mai veche Carte din Biblie, care era scrisă poate înainte ca Genesa să fi fost scrisă, și a fost inclusă în Biblie. Și Moise a scris Genesa. Iov, în Cartea lui, s-a bizuit solemn pe promisiunea care i-a făcut-o Dumnezeu. Și el a stat lângă arderea lui de tot, fără nici o teamă în inima lui; știind că, ce a spus Dumnezeu, Dumnezeu era în stare să înfăptuiască. Și când totul părea să meargă contrar, Iov a stat ferm pentru că promisiunea lui Dumnezeu era fermă. Dumnezeu i-a promis lui Iov, și Iov s-a bizuit pe acea promisiune.

16 Oh, dacă biserica ar putea ajunge vreodată la acel punct unde ar putea să se bizuie solemn pe Cuvântul Etern al lui Dumnezeu ca fiind Adevărul! Ce diferență ar fi, ce îndreptare ar fi, ce tăiere la o parte ar fi, ce bucurie ar fi, ce putere ar fi, când bărbați și femei l-ar lua pe Dumnezeu ca atare, ce a spus El este Adevărul. Nu contează cum par circumstanțele, aceea nu are nimic de-a face cu asta. Dumnezeu a spus așa; aceea o stabilește!

17 Și Iov, când el a fost în timpul cel mai încercat din toată experiența lui; când el a fost găsit, în Prezența lui Dumnezeu, un om drept. Chiar Dumnezeu a spus că el era desăvârșit. Nu era nimeni ca el pe pământ. Și lui Satan i-a fost dat privilegiul să îl ispitească, spunând, „Îl voi face să Te blesteme în fața Ta.”

18 Și el aproape i-a luat viața lui Iov, și ar fi făcut-o, dar Dumnezeu a tras o linie de graniță, a spus, „Tu îi poți face orice, dar nu-i lua viața.”

19 Atunci când Iov a stat chiar în fața momentului crucial al încercării, a spus, „Eu știu că Răscumpărătorul meu este viu, și că în zilele din urmă El va sta pe pământ. Chiar dacă viermii pielii vor nimici acest trup, totuși în trupul meu îl voi vedea pe Dumnezeu.” Nu a contat cât de întunecat părea, și cât de ireal părea, exista ceva în care Iov și-a ancorat sufletul, promisiunea Eternă a lui Dumnezeu. Oh, dacă am putea doar să facem aceea! Observați, el s-a bizuit pe promisiunea, „Eu știu că Răscumpărătorul meu este viu.”

20 Și vreau să observați, pentru cuvinte viitoare care doresc să le spun, Iov a specificat locul lui de înmormântare. Și când a murit Iov, a fost înmormântat așa.

21 A existat un alt om, cu numele de Abraham, care l-a luat pe Dumnezeu pe Cuvântul Lui. Și el l-a crezut pe Dumnezeu. Și el a chemat acele lucruri care erau contrare promisiunii care i-a dat-o Dumnezeu, ca și cum nu ar fi fost. El l-a luat pe Dumnezeu pe Cuvântul Lui. Și când au trecut zilele, și săptămânile și lunile, și chiar anii au trecut, aceea nu l-a îngrijorat niciodată pe Abraham nici un pic. Biblia a spus, „El nu s-a clătinat, prin necredință, la promisiunea lui Dumnezeu; ci a fost încredințat, dând laudă lui Dumnezeu.”

22 Când totul părea să, în fiecare zi, pur și simplu devenea tot mai dificil în fiecare zi; dar în loc să devină mai slab, Iov se întărea în fiecare zi. Oh, ce siguranță binecuvântată avem! Când dificultatea pare să se ridice să facă lucrul, care Dumnezeu l-a promis, o imposibilitate; în loc să ne intimideze, înapoi în lume, noi ar trebui să stăm mai fermi decât am stat vreodată, pe AȘA VORBEȘTE DOMNUL. Asta ar trebui să o stabilească, când Dumnezeu spune ceva.

23 Și Abraham a chemat acele lucruri care erau, ca și cum nu ar fi fost, pentru că erau contrare Cuvântului. Și când Abraham a pierdut-o pe iubita și soția lui, Sarah, după mulți ani de viață împreună, el a cumpărat o bucată de pământ lângă locul unde a fost îngropat Iov, și a îngropat-o pe Sarah. Vă întrebați de ce? Ei au fost profeți! Ei au văzut! Ei l-au contactat pe Dumnezeu! Și acum când Abraham a murit, el a fost îngropat cu Sarah.

24 Acum, el nu a vrut ca acești oameni să-i dea lui acea bucată de pământ. El l-a cumpărat, înaintea martorilor. Ce simbol frumos de botez. El l-a cumpărat, înaintea martorilor, că era posesia lui. Oh, acela-i felul cum ar trebui să vină un credincios adevărat, nu să se strecoare în colț, ci să stea înaintea martorilor, „Eu sunt un martor al Domnului Isus, și al Duhului Sfânt, și al marilor Sale lucrări,” și cu atât mai mult cum vedem apropiindu-se această zi rea.

25 Și atunci când fiul lui Abraham, care era Isaac, promisiunea era să-i fie dată lui. Și când Isaac a murit, a fost îngropat cu Abraham. Și Isaac l-a născut pe Iacob.

26 Și când Iacob a fost... a murit jos de tot în Egipt. Dar observați, înainte să moară, i-a spus fiului său profet, Iosif, „Vino aici, fiule, și pune-ți mâna pe coapsa mea schilodită.” Căci vă amintiți cum a fost el schilodit, pentru că Îngerul Domnului i-a atins coapsa, și el a șchiopătat din acea zi. A spus, „Pune-ți mâna pe coapsa mea, și jură-mi pe Dumnezeul părinților noștri, că nu mă vei îngropa aici jos în Egipt.” De ce? Oh, ei aveau Cuvântul, ei aveau descoperirea!

27 Și pot să mă opresc aici, să spun că biserica viului Dumnezeu este zidită pe descoperire Divină; nu pe denotațiune, organizații, nu pe crezuri sau doctrine, ci pe Adevărul spiritual descoperit al Dumnezeului cel viu.

28 Abel, în grădina Edenului, l-a avut când a început biserica. Cum a știut el să aducă un miel? De ce nu a adus el roade cum a făcut Cain? Dar i-a fost descoperit lui!

29 Isus odată vorbind, a spus, „Cine zic oamenii că sunt Eu Fiul omului?”

„Unii au zis că Tu ești ‚Moise,‘ și ‚Ilie,‘ și așa mai departe.”

El a spus, „Dar voi Cine ziceți că Eu sunt?”

30 Vedeți, nu se bizuie pe ce gândește altcineva, este ce știți voi că este Adevărul. „Ce ziceți voi?” Acea întrebare ne-ar înfrunta pe fiecare din noi în față în această seară, „Ce ziceți voi?”

31 Și Petru repede vorbind deschis, fără nici o ezitare, a spus, „Tu ești Cristosul, Fiul Dumnezeului cel viu.”

32 Cum Isus Care cunoștea tainele tuturor inimilor, căci El nu era altul decât Iehova manifestat în trup, și El a spus, „Ferice de tine, Simone, fiul lui Iona, căci nu carnea și sângele ți-a descoperit lucrul acesta, ci Tatăl Meu care este în Cer a făcut aceasta. Și pe această piatră Eu voi zidi Biserica Mea, și porțile iadului nu O vor birui.”

33 Și noi oamenii așa cum venim înaintea, noi Luteranii vrem să umblăm prin credință, noi Metodistii vrem să strigăm ca să Îl primim, voi Penticostalii vreți să vorbiți în limbi ca să Îl primiți, dar aceea este la zece milioane de mile de Acesta.

34 Este o descoperire Divină a Domnului Isus Cristos, Persoana Ființei Sale manifestată în inimă, „Pe această piatră Eu voi zidi Biserica Mea, și porțile iadului nu O vor birui.” Aceasta funcționează perfect cu Matei :24, 5:24, sau, Sfântul Ioan 5:24, „Cel ce aude Cuvintele Mele, și crede în Cel ce M-a trimis, are Viață veșnică; și nu vine niciodată la condamnare, ci a trecut din moarte la Viață.” Nu pentru că ați avut vreo mișcare, vreo emoție; ci pentru că v-a fost dat privilegiul să îl aveți pe Cristos descoperit vouă din Cer, „Pe această piatră Eu voi zidi Biserica Mea.”

35 Și apoi, Iacob, când el a murit, fiul lui i-a avut trupul pregătit, și a fost îngropat cu Abraham, Isaac, Sarah, și Iov, în Ținuturile Sfinte, în Palestina.

36 Apoi, Iosif, fiind un profet. El a prosperat jos în Egipt. El l-a cunoscut pe Dumnezeu. Dumnezeu i S-a decoperit lui. Și când a murit, a spus, „Să nu îmi îngropați oasele aici, ci puneți . . . când . . . Într-o zi Dumnezeu cu siguranță vă va vizita!” De ce? El s-a bizuit solemn pe Cuvântul lui Dumnezeu către Moise, „Timp de patru sute de ani vor sluji acestui neam, dar Eu îi voi scoate.” El s-a bizuit solemn pe Cuvânt.

³⁷ Și ce ilustrare frumoasă aici, dacă veți observa. Fiecare Evreu care trecea, cu spatele bătut zdrobit, de supraveghetorii de sclavi. Și când s-a uitat asupra oasele profetului lui, Iosif, el știa că într-o zi vor ieși. Căci, acele oase au fost lăsate acolo ca un memorial, că într-o zi ei vor ieși.

³⁸ Au fost acum vreo cincisprezece sau optsprezece ani în urmă când Billy Paul, băiețelul cam de cinci ani, abia atâția . . . Noi aveam o floare mică care o duceam la mormântul mamei, într-o dimineață la revărsatul zorilor, de Paște, chiar cum se ridică soarele, făcându-și apariția; sau chiar înainte de zori, era, și apoi să mergem la slujbă. Și așa cum mergeam în jos spre mormânt, micuțul și-a scos pălăria așa cum ne îndreptam unde surioara lui și mama lui erau îngropate. Și a început să ofteze și să plângă, și a spus, „Tati, este mami acolo jos în groapa aceea?”

³⁹ Am spus, „Nu, fiule. Ea nu este acolo jos în groapa aceea. Ea este de un milion de ori mai bine decât tine și mine.”

A spus, „O voi vedea pe mami din nou?”

⁴⁰ Am spus, „Prin harul lui Dumnezeu, dacă dorești asta, tu o poți vedea din nou.”

A spus, „Va ieși vreodată corpul ei din acest mormânt?”

⁴¹ Am spus, „Scumpule, închide ochii, și îți voi spune o povestioară. Cu multe sute de ani în urmă, în această dimineață, un mormânt a fost lăsat gol.” Am spus, „Este un memorial pentru ,cei ce adorm în Dumnezeu îi va aduce Cristos cu El când vine El.” Fără o umbră de îndoială, mă bizui solemn pe promisiunea Eternă a lui Dumnezeu!

⁴² Ca și Iov din vechime, când auzim că „cenușă la cenușă, și țărână la țărână,” asta îmi amintește de Longfellow, care a spus:

Să nu-mi spuneți, în numere jalnice,
Viața este doar un vis gol!
Și sufletul care se odihnește este mort,
Și lucrurile nu sunt ceea ce par.

A spus:

Da, viața este reală! Viața este arvună!
Și mormântul nu este scopul ei;
Căci țărână ești, și-n țărână te întorci,
Nu a fost spus despre suflet.

⁴³ Ei îl numesc o teofanie, că atunci când plecăm de aici noi intrăm altundeva. Orice ar putea fi, eu iau Cuvântul apostolului, când a spus, „Dacă acest tabernacol pământesc sau loc de locuință se dizolvă, noi avem deja unul care așteaptă, să ne mutăm din *acesta* în *Acela*.”

⁴⁴ Abraham, Isaac, Iacob, Iov, toți profeții, s-au încrezut și au crezut că urma să vină o înviere, că Răscumpărătorul venea. Ei au profetizat despre El. Enoh a profetizat despre El; s-a bizuit

solemn, și-a pecetluit mărturia cu aceasta. Isaac, Iacob, Daniel, Ieremia, Ezechiel, ei s-au bizuit solemn pe timpul când să vină Mesia.

⁴⁵ Și ei au murit și sufletele lor s-au dus în Paradis. Ei nu au putut merge în Prezența lui Dumnezeu, pentru că (noi am avut asta seara trecută) că sângele taurilor și al țapilor nu putea ierta păcatele; acesta doar acoperea păcatele, vorbind despre o zi când Jertfa desăvârșită; pentru că sângele animalului nu se putea întoarce la închinător, pentru că atunci nu ar fi încetat să ofere jertfe de acel fel.

⁴⁶ Dar când Fiul lui Dumnezeu a murit, Viața care era în El nu era altul decât Dumnezeu, să vină înapoi și să ne înfieze în familia lui Dumnezeu. Și acum noi suntem copii ai lui Dumnezeu, Viața din Sângele Lui.

⁴⁷ Acum observați repede, în timp ce urmărim. Când în trecut în Vechiul Testament, și cei care au crezut și s-au închinat, și au murit în Credință, așteptând după acel timp. Motivul pentru care acei profeți au făcut aceea, și au vrut să fie îngropați în Palestina, ei știau că învierea nu va fi în Egipt. Avea să fie în Palestina, numai.

⁴⁸ De aceea spun eu în seara aceasta: Am tot felul de nume; mie nu-mi pasă cum mă numesc oamenii, aceea nu înseamnă nimic pentru mine. Singurul lucru care vreau să îl fac, este să știu asta: că am fost mort, și viața mea este ascunsă în Cristos, prin Dumnezeu, și pecetluită de Duhul Sfânt; ca atunci când El cheamă dintre morți, eu voi răspunde în acea zi. Îngropați-mă în Cristos, căci cei care sunt în Cristos Dumnezeu îi va aduce cu El în acea zi.

⁴⁹ Cum intrăm noi în Cristos? Întâi Corinteni 12:13, „De un singur Duh suntem toți botezați într-un singur Trup, și devenim cetățeni ai Împărăției lui Dumnezeu.” Noi declarăm a fi pelerini și străini pe acest pământ, în ziua de azi, nu căutăm aceste lucruri lumești, ci așteptăm venirea binecuvântatului Împărat să preia domeniul, de la ocean la marea nemărginită, când vine El în slava Lui. Desigur, noi așteptăm Venirea Lui.

⁵⁰ Și apoi fără îndoială în gândul meu, dar asta-i ce Isus avea în gândul Lui când El era aici pe pământ, era acea infailibilitate a Cuvântului Etern al lui Dumnezeu. Căci, noi știm că în El a locuit Trupește plinătatea Dumnezeirii. Întreaga Dumnezeire era în El. El era atât Tată, Fiu, și Duh Sfânt, dar a locuit într-o formă umană; teofania lui Dumnezeu, chipul minunat al lui Dumnezeu în care El l-a făcut pe om, apoi l-a pus pe pământ. El a avut un trup. Dumnezeu nu este fără un trup. Dumnezeu are un trup, și arată ca un om. Moise l-a văzut, alții l-au văzut, și arată ca un om.

⁵¹ Și este doar o impresie, *acesta* este, despre ce este Acela. Și totul pe pământ, frumusețea, dulceața, frumusețea pământului,

nu este nimic altceva în lume decât un răspuns la ceva cu mult mai bun decât aceea, care ne așteaptă când părăsim această lume. Căci, totul pe pământ este doar un model a ceea ce este în Cer. Tot ce este bun, tot ce este drept, tot ce este frumos, copaci, păsări, totul, este doar un model a ceea ce este în Cer.

⁵² Însăși viața noastră este doar un model. Este doar o umbră, și nu lucrul real. Este partea negativă. Este nevoie de moarte pentru a dezvolta poza, să ne pună înapoi în teofania din care venim. Atunci în înviere noi venim în asemănarea Lui, un trup înviat. Ce frumos; nu numai frumos, ci este realul, Adevăr solemn al Cuvântului Etern al lui Dumnezeu, că noi vom fi ca El.

⁵³ Observați acum, Isus, investit cu toate puterile lui Dumnezeu, dar, când El l-a întâlnit pe Satan, El niciodată nu a folosit niciuna din puterile Lui. El numai s-a referit la Cuvânt! A făcut-o. A spus, „Este scris, „Omul nu va trăi numai cu pâine, ci cu fiecare Cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.”

⁵⁴ Atunci cum puteți spune că puteți sta acasă și să fiți un Creștin la fel de bun cum ați fi la biserică? Nu puteți face asta. Citiți Cuvântul! Duhul Sfânt se hrănește cu Cuvântul. Biblia este dieta spirituală a lui Dumnezeu pentru Biserica Lui. Și Duhul Sfânt este Cel Care Îl aduce la voi și Îl pune în inimă, și cu mulțumiri Îl udați. Și fiecare promisiune Divină va produce exact ce a spus Dumnezeu că va face. Acesta trebuie. Este Cuvântul Său, și Acesta este Viața.

⁵⁵ Acum, am uitat că trebuia să am doar jumătate de oră. Îmi ia așa de mult să ajung la ce vreau să spun.

⁵⁶ Dar observați Isus în ultimul ceas, sau două, din viața Lui, multe, multe profeții s-au împlinit.

⁵⁷ Cineva mi-a spus, „Frate Branham, *aceasta* trebuie să se întâmple, și *aceea* trebuie să se întâmple.”

Am spus, „S-ar putea întâmpla într-o oră.”

⁵⁸ Dacă veți citi al 22-lea Psalm, și apoi să urmăriți ceasul morții Lui la cruce, uit chiar acum câte profeții remarcabile s-au împlinit în ultimele două sau trei ceasuri din viața Lui! Desigur, „Ei Mi-au străpuns picioarele și mâinile Mele. Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, de ce M-ai părăsit?” și așa mai departe, așa cum a strigat David.

⁵⁹ Și apoi un alt lucru vreau să observați, Adevărul, partea infailibilă a Cuvântului lui Dumnezeu. Biblia a spus, „El îi păzește toate oasele Lui, niciunul din ele nu este sfărâmat.” Pentru că în simbol, mielul pascal era un simbol al acestuia. Mielul trebuie să fie fără cusur, nici un os nu trebuie să fie sfărâmat în miel. Și în ceasul când El era . . . El a murit, s-au dus să-I rupă picioarele cu un ciocan. Și chiar înainte . . . Priviți la acel moment cu adevărat crucial! Omul cu ciocanul, gata să-I

lovească picioarele, dar Cuvântul lui Dumnezeu a spus, „Nici un os din trupul Lui nu va fi rupt.”

„Cum se va întâmpla?” Noi ne grăbim.

⁶⁰ Cuvântul lui Dumnezeu este Etern! Dacă Cuvântul lui Dumnezeu este atât de desăvârșit, cei care sunt în Cristos sunt tot atât de siguri că vor învia cum există o înviere. Dumnezeu este la fel de obligat față de Cuvântul Său, să vă vindece, cât este El să vă mântuiască. Căci, El, este Cuvântul Său care a promis asta. Este Cuvântul lui Dumnezeu, și noi nu avem niciun drept să scoatem din Acesta. Ci să spunem doar, „Este Adevărul.” Credeți-L! Nu contează ce se întâmplă, credeți-L, oricum. Așa-i felul cum au trebuit să-L creadă ceilalți, și noi nu suntem excluși de la aceea. Dumnezeu a dat Palestina Israelului, dar ei au trebuit să lupte pentru fiecare inch de pământ care l-au obținut. Promisiunea este a voastră, dar voi trebuie să luptați pentru fiecare inch pe care îl revendicați; diavolul se va îngriji de asta, cu siguranță o va face.

⁶¹ Dar observați când ei erau gata să rupă picioarele Domnului nostru Isus, dacă acel ciocan ar fi lovit piciorul și l-ar fi rupt, Dumnezeu ar fi fost găsit fals. Dar nu erau suficienți diavoli în tot chinul întunecat să facă ca acel ciocan să lovească acel trup prețios. Căci David, cu opt sute de ani înainte, a spus, „Nici un os nu va fi rupt în trupul Lui.” Cuvântul lui Dumnezeu trebuie să rămână Adevărat.

⁶² Dar ce au făcut ei atunci? Au luat o sulită și a înfipt-o în coasta Lui, și Sânge și apă au ieșit, să împlinească ce a spus Biblia, „Mi-au străpuns mâinile și coasta Mea.” Cuvântul a fost împlinit.

⁶³ Acum când El era pe moarte, oh, ce ceas înspăimântător! Mă gândesc la acea cântare, și, cinstit, mă face chiar să mă simt groaznic, când mă gândesc la acea cântare care a scris-o poetul cu mulți ani în urmă.

Printre stânci despicate și ceruri întunecate,
Mântuitorul meu Și-a aplecat capul și a murit;
Vălul deschis a descoperit calea
Spre bucuriile Cerurilor și ziua fără de sfârșit.

⁶⁴ Și când atârna El acolo, sângerând și pe moarte, când El Și-a aplecat capul, soarele așa s-a rușinat, să privească în jos peste fapte muritoare care Dumnezeu le-a făcut după chipul Său, să trebuiască să plătească așa un preț ca acela pentru a-l răscumpăra, soarele a refuzat să privească în jos spre pământ în acel ceas. Luna s-a rușinat într-atât încât să se retragă din locul ei. Și stelele s-au întors cu spatele spre pământ. Ce lucru îngrozitor trebuie să fie păcatul, cum a trebuit Dumnezeu să-l înfrunte!

⁶⁵ Și să vezi acei preoți batjocoritori, cu scuipatul atârându-l pe față. Un om L-a lovit în cap, cu o trestie, și a spus, „Dacă Tu

ești un Profet, spune-ne cine Te-a lovit.” Unul dintre ei i-a smuls barba de pe fața Lui, și L-a plesnit peste față, și vroia ca El să Se apere.

⁶⁶ El a spus, „Dacă Împărăția Mea era din lumea aceasta, de îndată L-aș chema pe Tatăl Meu, El Mi-ar trimite doisprezece legiuni de Îngeri.”

⁶⁷ Se putea să fie schimbat, dar cum ar fi putut face El asta? El doar nu a putut să o facă, pentru că erau proprii Săi copii care strigau după Sângele Lui. Vă puteți imagina un tătic, un tată, cu proprii lui copii (în întuneric) care strigă după sângele propriului lor tată? Acela-i motivul că El nu a putut face nimic altceva decât să moară. Dacă El nu ar fi făcut-o, ar fi fost osândă pentru copiii Lui, ar fi fost osândă pentru făpturi. Dar El a trebuit să moară, să-Și salveze poporul.

⁶⁸ Și când a făcut-o El, când Și-a aplecat capul, acest pământ vechi a avut un fior care l-a străbătut peste spate. Trebuie să fi avut o prosternare nervoasă, căci Biblia a spus că, „pământul întreg, de la ceasul al șaselea până la al nouălea, era întuneric, era peste toată fața pământului.” Pământul s-a cutremurat, stâncile s-au despicat. Și perdeaua templului s-a rupt de sus până jos; pietrele de jertfă s-au răsturnat. Fiul viului Dumnezeu a murit. El a fost atât de mort încât soarele a recunoscut asta. El a fost atât de mort încât luna a recunoscut asta. El era atât de mort încât stelele au recunoscut. El a fost atât de mort încât pământul a recunoscut. El a fost atât de mort încât elementele au recunoscut asta, atmosferele au recunoscut. Totul trebuia să știe că acela era Fiul lui Dumnezeu! Căci, Cuvântul lui Dumnezeu nu putea greși, El a fost promis, din grădina Edenului, „Sămânța care va zdrobi capul șarpelui.”

⁶⁹ Acum ce i s-a întâmplat Lui? Unde s-a dus El când El a părăsit crucea și a mers în mormântul lui Iosif din Arimatea?

⁷⁰ El era atât de sărac încât El nu avea un loc unde să Își pună capul. El s-a născut într-o iesle, cu un nume rău în spatele Lui, ca „un copil nelegitim.” Au râs de El, și-au bătut joc, luat în derădere, pe pământ. El a fost batjocorit, și respins. Și când El a murit, El a trebuit să moară prin pedeapsa capitală, între doi tâlhari. Și nici măcar nu a avut un loc să-L îngroape, și El a fost îngropat în mormântul altui om. Chiar Dumnezeu Cerului care a venit pe pământ! Cine credem că suntem noi, că trebuie să trecem prin puțină suferință? Ce a făcut El pentru noi! Gândește-te la asta, prietene, studiază asta.

⁷¹ Soldatul Roman a spus, „Cu adevărat, acela este Fiul lui Dumnezeu.” Păcătosul a trebuit să o recunoască. Iuda a spus, „Am vândut Sânge nevinovat.” El a trebuit să recunoască asta. Întregul pământ a recunoscut.

⁷² Atunci unde s-a dus El? Când un om moare, aceea o încheie? Nu, domnule. El a trebuit să moară în felul acela pentru că Biblia

lui Dumnezeu a spus că El va muri așa. Și El s-a încrezut în Cuvântul lui Dumnezeu. Acela-i motivul că El a putut spune, în viața Lui, „Distrugeți templul acesta, și Eu îl voi ridica în trei zile.”

⁷³ Căci David a spus, într-un loc, numai, în Biblie, sub inspirație, când David, omul lui Dumnezeu, profetul care a fost uns cu Cuvântul, a spus, „Eu nu voi îngădui ca Acel Sfânt al Meu să vadă putrezirea, și nici nu voi lăsa sufletul Lui în iad.”

⁷⁴ Isus a spus, „Voi distrugeți acest trup, și Eu îl voi ridica în trei zile.” El a știut că Cuvântul lui Dumnezeu nu putea da greș. Oh, vai!

⁷⁵ Dacă El s-a putut bizui solemn pe aceea, crezând că Cuvântul lui Dumnezeu nu putea greși, cu cât mai mult ne putem bizui noi la fel de solemn noi că ne-am născut din nou prin Duhul Sfânt, și Acesta este un martor în inima noastră chiar acum că noi știm că Răscumpărătorul nostru trăiește și va veni din nou într-o zi. Fiți siguri că acei care sunt în Cristos Dumnezeu îi va aduce cu El! Acum observați.

⁷⁶ Acolo se afla El. El știa că nici o celulă din acel trup nu va putrezi. Șaptezeci și două de ore, putrefacția se depune. Acela-i motivul că El nu a stat cele trei zile. El a murit Vineri după-amiază, a fost înviat Duminică dimineața. Dar, a fost în decursul acelor trei zile. În decursul acelor trei zile El trebuia să învie din nou, pentru că El s-a încrezut în Cuvântul lui Dumnezeu.

⁷⁷ Iată-L că merge! Unde s-a dus El când El a plecat? Biblia a spus, „El s-a înălțat. El a mers și a predicat sufletelor care erau în închisoare, care nu s-au pocăit în îndelunga răbdare din zilele lui Noe.” Sufletul Lui, Duhul Lui, teofania Lui a Propriei Lui ființe, a mers jos. Să-L urmărim. V-ar place, în seara aceasta, să Îl urmărim câteva minute? Să vedem unde a mers El.

⁷⁸ Chiar sub regiunile ființelor muritoare se află tărâmul de putere demonică; sub aceea... chiar deasupra de aceea se află sufletele celor nedrepti; dedesubt de acesta se află chiar domeniul lui Satan, iadul. Apoi chiar deasupra noastră se află Duhul Sfânt; apoi sub Altar se află sufletele celor drepti; următorul este Însuși Dumnezeu. Unul merge în jos, unul merge în sus; cele două duhuri sunt aici pe pământ, influențând oamenii de pe acest pământ.

⁷⁹ Și când Isus a murit, El se duce sus, acolo jos. Eu Îl pot vedea în acea Vineri după-masa, după moartea Lui, [Fratele Branham bate—Ed.] a bătut la ușa regiunilor celor pierduți. Să-L urmărim un minut. Ușa se deschide. Acolo erau femei, erau bărbați, erau doamne tinere, erau bătrâni, ei erau toți împreună în acel loc hidos numit închisoarea sufletelor pierdute.

⁸⁰ Dacă așa avea timp, mi-ar place să vă spun. Și s-ar putea să fie doar o vedenie. Dar odată am vizitat acel loc, și am strigat după milă, când eram un păcătos în timp ce eram supus unei operații.

Când am ieșit, mă aflu în Vest, cu mâinile sus îndreptate spre Cer, și o cruce strălucea pe mine.

⁸¹ Dar în acel loc de jale acolo, Isus a mers la ușă. Totul trebuia să mărturisească că El era Fiul lui Dumnezeu, pentru că lor le-a fost propovăduit în îndelunga răbdare din zilele lui Noe. Bate la ușă, El a spus, „Eu sunt Cel despre Care a vorbit Enoh. Eu sunt Sămânța femeii, care trebuia să zdrobească capul șarpelui. Fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu a fost împlinit; Eu doar ce am murit acolo la Calvar, și am cumpărat Biserica Mea. Și Cel despre care a vorbit Enoh, Eu sunt Acela.” Și ei erau fără milă, fără nădejde, pentru că ei au păcătuit. Și ușa le-a fost închisă în față.

⁸² În jos în regiunile demonilor! În jos chiar la porțile iadului! El bate la ușă. [Fratele Branham bate—Ed.]

⁸³ Asta este când era El în mormânt, trupul Lui este, așteptând învierea. El a vizitat locurile unde merg cei drekți și cei nedrepti; unde veți merge voi într-una din aceste zile, într-un loc sau în altul.

⁸⁴ Și El bate [Fratele Branham bate—Ed.] la ușa iadului. Și, când El a bătut, a ieșit diavolul. Și chiar pot să îl aud spunând, „Oh, așadar în sfârșit Tu ai ajuns. Sigur m-am gândit că Te-am avut când l-am ucis pe Abel.”

⁸⁵ Vedeți, când acea Sămânță a fost promisă în grădina Edenului, diavolul a încercat constant să nimicească acea Sămânță. Și moartea lui Abel, și venirea lui Set, a fost doar o moarte, îngropare, și înviere a lui Cristos. Acea Sămânță trebuie să continue. Și el a încercat să O nimicească.

⁸⁶ A spus, „Am crezut că Te-am avut când l-am nimicit pe Abel. Am crezut că Te-am avut când i-am nimicit pe profeți. Am fost sigur că Te-am avut când l-am decapitat pe Ioan. Dar acum, în cele din urmă, Tu ai ajuns. Eu Te-am prins acum.” Oh, vai!

⁸⁷ Eu Îl pot auzi spunând, „Satan, vino aici!” El e Șeful acum. Se întinde, apucă acea cheie a morții și a iadului de la brăul lui, și o agață la brăul Lui propriu. „Vreau să îți dau un anunț. Ai fost destul de înșelăciune. Eu sunt Fiul Dumnezeului cel viu născut din fecioară. Sângele Meu este încă umed pe cruce, și datoria toată este plătită! Nu mai ai nici un drept. Ești deposedat. Dă-Mi acele chei!” Așa este. Se întoarce în jur și îi dă un șut bun sănătos, și trăneste ușa, și spune, „Stai acolo! Eu sunt Șeful de acum încolo.”

⁸⁸ Acum, El nu avea cheile Împărăției, pentru că El le-a dat lui Petru; vom lua toate acestea dimineață, la botezul în apă. Dar el avea cheile morții și ale iadului, și El le-a luat; după învierea Lui, El a spus, „Eu am cheile morții și ale iadului.” Petru avea cheile Împărăției. Satan avea cheile morții și ale iadului; dar acum Isus le are, El este Șeful.

89 Aici pornește El. Se face Paștele; timpul trece repede. Dar acolo este un alt grup. Unde este Iov? Unde este Abraham? Unde sunt ei? Unde sunt acei semeni care s-au încrezut în Cuvântul lui Dumnezeu? A uitat El de ei? I-a anihilat moartea? Asta a fost tot? Niciodată, niciodată; Dumnezeu trebuie să Își țină Cuvântul.

90 Eu Îl pot vedea. Să aruncăm o privire în Paradis, și să privim acolo. Și o văd pe Sarah și pe Abraham plimbându-se pe acolo, și după o vreme [Fratele Branham bate—Ed.] ceva la ușă. Abraham se duce și deschide ușa, a spus, „Dragă, vino aici. Ia te uită! Uite aici, este chiar Acela care a stat cu mine sub stejar în ziua aceea.” El este Dumnezeul lui Abraham.

91 Chiar atunci îl pot vedea pe Daniel privind peste umărul lui, și zice, „Acea este Stâncă care s-a tăiat din munte, la fel de sigur cum stau eu aici.”

92 Îl văd pe Iov că se ridică, spune, „Acela-i Răscumpărătorul meu despre care am spus că știam că trăiește, și într-o zi El va sta pe pământ. Trupul meu poate nu va fi decât o linguriță de cenușă, dar în cincisprezece minute de acum voi fi din nou în acesta. Acela este El.”

93 Ezechiel privește pe deasupra, și a spus, „Eu am văzut aceeași Persoană ca o Roată în mijlocul Roții, învârtindu-se, sus de tot în mijlocul aerului.” Oh, vai!

94 Apoi se apropie Enoh. Enoh a spus, „Eu L-am văzut venind cu zeci de mii de sfinți ai Săi, ca să facă judecată.”

95 Acolo erau sfinții Vechiului Testament așteptând, sigur că erau, sub ispășirea sângelui. Ei nu puteau merge în Prezența lui Dumnezeu, Dumnezeul Cerului, pentru că sângele caprelor și a oilor nu putea da la o parte păcatul.

96 Dar El a spus, „Frații Mei, Eu sunt Cel care vă gândiți că Eu sunt. Eu sunt Sămânța femeii. Eu sunt Fiul lui David. Eu sunt Fiul lui Dumnezeu. Eu sunt Cel născut de fecioară. Sângele Meu a ispășit pentru aceasta. Ați așteptat sub sângele oilor și a caprelor, dar acum Sângele Meu ispășește, și voi sunteți liberi. Să mergem sus, se apropie Paștele.” Gândiți-vă doar, asta a fost acum vreo o mie nouă sute și ceva de ani, în seara aceasta.

97 Îl pot auzi pe Abraham spunând, „Doamne, când ne întorcem din nou în trupurile noastre; și la Sarah și mie ne plăcea chiar așa de mult; Te superi dacă facem ca o scurtă oprire, cumva, pe drumul Tău?”

98 Ei bine, Îl pot auzi spunând, „Păi, nu, sigur că nu. Eu voi sta cu ucenicii Mei pentru vreo patruzeci de zile. Priviți în jur și vedeți cum arată totul!”

99 În acea dimineață glorioasă de Paște (când vom reîncepe de dimineața, cu voia Domnului) când El a înviat din morți, Biblia a spus, conform cu Sfântul Matei 27, că „Mulți dintre sfinții care au adormit în pulberea pământului, au înviat și au ieșit din

morminte.” Cine erau? Abraham, Isaac, Iacob, Iov, cei care prin descoperire spirituală descoperită au știut că Răscumpărătorul va sta pe pământ într-o zi. Aceia sunt, primele roade ai celor care au adormit. Acolo ei au umblat în cetate. Îi pot vedea pe Sarah și Abraham, tineri, și plini de . . . și frumoși, și—și plini de viață, niciodată să nu mai fie bătrâni, niciodată să nu mai fie bolnavi, niciodată să nu mai flămânzească, umblând în jur în trupul lor.

¹⁰⁰ Caiafa stând acolo, a spus, „Știți ceva? S-a întâmplat ceva zilele trecute, priviți doar în ce dezordine este acest templu! Acolo este . . . Va trebui să punem pe cineva să coasă acea perdea. Priviți la acele, lada de jertfă s-a răsturnat. Ce s-a întâmplat? Era acel Ins un astrolog? Era El un vrăjitor? Sau, ce s-a întâmplat? Hei! Vino aici, Iosefus, cine este acel cuplu de tineri stând acolo?”

Abraham a spus, „Sarah, noi suntem recunoscuți. Mai bine să ieșim.”

¹⁰¹ „S-au arătat la mulți!” Asta nu a fost tot. În încheiere, urmăriți. Într-o zi după ce El a . . . ei au vizitat; Abraham, Isaac, Iacob, și ei toți și-au vizitat patria. Când Isus s-a înălțat. . .

¹⁰² Voi spuneți, „Frate Branham, este aceea mitic?” Nu, domnule! Eu vă voi arăta în Scripturi, într-un minut.

¹⁰³ Când El a început să meargă sus, l-au văzut numai pe El, dar sfinții Vechiului Testament au mers cu El, căci Biblia a spus că „El a condus robia roabă, și a dat daruri oamenilor.” Și eu Îl pot vedea cum se duce El sus, și se unește cu biserica Lui.

¹⁰⁴ Doi Îngeri din fanfară care cântau muzica, au venit înapoi acolo, și au spus, „Voi bărbați din Galileea, de ce stați și vă uitați în sus? Căci același Isus, care a fost dus sus, vine din nou.” Desigur! Ei s-au grăbit înapoi să se alăture procesiunii.

¹⁰⁵ Și prin ceruri Isus și sfinții din Vechiul Testament au mers. Au trecut de lună, au trecut de soare, au trecut de stele. Și când au ajuns în văzul la acel măreț, Cer alb și frumos, sfinții din Vechiul Testament au strigat, citând Scriptura, „Ridicați-vă sus, voi porți veșnice, și fiți ridicate! Ridicați-vă sus, voi porți veșnice, și fiți ridicate! Și să intre Împăratul Slavei!”

¹⁰⁶ Toți Îngerii s-au adunat deasupra balustradelor din Cer, și au spus, „Cine este acest Împărat al Slavei?”

¹⁰⁷ Sfinții Vechiului Testament au spus, „Domnul oștirilor, puternic în luptă! El a fost un Biruitor!”

¹⁰⁸ Îngerul a apăsat marele buton, și porțile de mărgăritar s-au deschis larg.

¹⁰⁹ Drept în jos prin Cetatea Ierusalim a venit marele, puternic Biruitor, aducându-i pe sfinții din Vechiul Testament. Fanfarele Îngerești cântând, în timp ce Îngerii strigau. El a fost puternic Biruitor! El avea cheile morții și ale iadului agățate la brâu! Său, mergând drept în jos trecând prin palatele Gloriei până

când El a ajuns la Tron. Și El a spus, „Tată, iată-i aici. Ei au crezut, în credință în Cuvântul Tău, că Eu voi veni într-o zi. Eu am biruit atât moartea cât și iadul.” Ce a fost asta, frate? El avea cicatricele în mâna Lui, ca să arate că El a fost în bătălie. Slavă lui Dumnezeu în locurile prea Înalte! El este acel puternic Biruitor! „Iată-i aici, Tată; Abraham, Isaac, și Iacob.”

110 Eu Îl pot auzi spunând, „Fiule, urcă aici sus la dreapta Mea, și șezi jos până voi face pe fiecare vrăjmaș așternut al picioarelor Tale.” Frate, într-o zi El va veni din nou, și ce zi va fi!

111 El nu a fost inactiv când El a fost în mormânt. Noi ne gândim că El doar zăcea acolo, mort. Dar El era jos încă biruind, El a mers jos și a luat cheile de la Satan, El are cheile atât ale morții cât și ale iadului, în seara aceasta. A spus, „Pentru că Eu trăiesc, și voi puteți trăi.”

112 Mă întreb în seara aceasta, dragul meu frate, soră, te-ai gândit la asta sincer? Îți dai seama că tu trăiești numai pentru că El trăiește? Ați apreciat voi lucrul acesta destul ca să vă oferiți, și să spuneți, „Dumnezeule, iată-mă, un păcătos, ai milă de mine”? Ați acceptat vreodată acea Jertfă atotsuficientă? I-ați spus Lui vreodată că Îl iubiți? Îți rănește sentimentele când tu greșești? Dacă nu ați ajuns niciodată la acea experiență acum, la această înmormântare! Când, timpul nostru se duce. Doar mă simt bine! Dar, mă întreb, dacă nu l-ați primit niciodată pe Cristos ca Mântuitorul vostru personal, mă întreb dacă o veți face în timp ce ne aplecăm capetele doar un moment într-un cuvânt de rugăciune.

113 Cântă aceea, *Printre Stânci Despicate*, dacă vrei, Sora Gertie, dacă o ai. În regulă, orice va fi bine.

114 Cu capetele aplecate, vă voi pune o întrebare cu adevărat sinceră. Amintiți-vă prieteni, păcătos sau sfânt, voi nu sunteți în afara existenței când vă îngropăm. Sufletul vostru este pe undeva. Acum, Isus a vizitat ambele locuri, conform cu Scripturile. Unde vă va găsi El dacă ați pleca în seara aceasta? Vi se va închide ușa îndurării în față, pentru că ați respins? Amintiți-vă, El nu este numai un Mântuitor, El este un Judecător. Tu ești judecătorul acum, cum Îl judeci tu? Lasă-L să fie Mântuitorul tău acum.

115 Îmi vine în gând o povestioară. Cu ceva timp în urmă un băiețel ședea într-o—o căruță. O pușcă s-a declanșat jos pe stradă, și caii au fugit, el se ducea peste o pantă. Un cowboy tânăr a alergat și a oprit caii chiar înainte ca să treacă căruța peste pantă, pentru că era un copil în aceasta. El a salvat viața micuțului.

116 Mulți ani după aceea, stând în tribunal. Același băiat a comis o crimă, o luat drumul greșit, era vinovat. El bea, juca la jocuri de noroc, a împușcat un om; și era vinovat, găsit vinovat. Și

judecătorul s-a ridicat și a spus, „Te condamn să fi spânzurat de gât până când viața ta muritoare se duce.”

117 Acel tânăr a spus, „Judecătorule!” Și a spart procesiunea tribunalului, așa cum a sărit peste grilaj și a căzut la picioarele judecătorului, pentru milă. A spus, „Judecătorule, privește-mă în față! Nu mă cunoști?”

El a spus, „Nu, fiule, nu te cunosc.”

118 A spus, „Îți amintești că ai salvat viața unui anumit copil, cu mulți ani în urmă, de la un cal în fugă?”

El a spus, „Da, îmi amintesc.”

119 A spus, „Eu sunt acel băiat.” A spus, „Judecătorule, tu m-ai salvat atunci. Salvează-mă și acum!”

120 Judecătorul s-a uitat în jos la el, și a spus, „Fiule, în acea zi am fost salvatorul tău. Azi sunt judecătorul tău.”

121 Astăzi El este Mântuitorul tău, păcătosule, mâine El s-ar putea să fie Judecătorul tău. Să ne gândim la aceasta acum, în timp ce cântă muzica. Și fiecare se roagă, cei care sunt pe bază de rugăciune cu Dumnezeu.

122 Mă întreb în seara aceasta acum, repede, cei care ar dori să îl accepte pe Cristos ca Mântuitor personal, să spună, „Dumnezeule, ai milă de mine, un păcătos. Eu vreau să vin prin Sângele vărsat. M-am săturat să mă alătur bisericilor și să alerg din loc în loc. Vreau să fiu născut din nou. Vreau o experiență în inima mea ca să știu că Cristos mi s-a descoperit mie, prin descoperirea spirituală despre care tocmai ai vorbit, Frate Branham. Vreau descoperirea spirituală, Duhul Sfânt în inima mea, să mă facă viu, aducându-l pe Cristos mai real pentru mine decât sunt eu mie însumi. Eu doresc aceea experiență, Frate Branham. Te vei ruga pentru mine în timp ce eu îmi ridic mâna?” Veți ridica mâna acum, cine dorește să fie amintit. Dumnezeu să te binecuvânteze, doamnă. Dumnezeu să te binecuvânteze acolo în spate, doamnă. Asta-i bine. Dumnezeu să te binecuvânteze, domnule. Asta-i bine. Ridicați-vă mâinile, acum mergeți cu mâna sus.

123 Cum să vă fie rușine? Ai putea să respingi așa Ceva, prietene? Ține minte.

124 „Oh,” voi spuneți, „Frate Branham, predicatorii au predicat cu anii.” Eu știu, dar într-una din aceste zile ei vor înceta să mai predice. Și după cum arată lucrurile, s-ar putea să fie chiar în grabă. Voi veți asculta ultima voastră predică. Sincer, aceasta s-ar putea să vă fie ultima.

125 „Oh,” voi spuneți, „eu sunt tânăr.” Acea nu contează. Moartea nu respectă persoana, sau vârsta sau abilitatea.

126 Îl vei accepta acum ca Mântuitor personal, prin a-ți ridica mâna, spunând, „Dumnezeule, ai milă de mine”? Ridicați-vă

mâinile cu restul dintre aceștia, și spuneiți, „Acum eu vreau să îl accept pe Cristos.” Vreți să vă ridicați mâna?

127 Cineva care este decăzut, spune, „Dumnezeule, ai milă de mine. Eu vreau să vin înapoi la Cristos în seara aceasta, ca mâine să poată fi o înviere, nouă, pentru mine.” Vreți să vă ridicați mâinile? Adu-ți mâna sus, spune, „Ai milă de mine. Vreau să vin acum.” O veți face? Ridicați-vă mâna, spuneiți, „Am fost un decăzut, dar în seara aceasta. . .” Dumnezeu să te binecuvânteze, doamnă. Dumnezeu să te binecuvânteze. Asta-i bine. „Îl voi accepta pe Cristos ca Mântuitorul meu personal. Eu îl voi accepta în seara aceasta. Am răătăcit, mulți ani departe de Dumnezeu, dar acum vin acasă.” Îl vei accepta Tu în seara aceasta, ca aceasta să poată fi o nouă înviere pentru tine, viața ta veche să poată fi terminată?

128 Această doamnă vine sus la altar, ca să își facă mărturisirea, să ia poziție. Altcineva vrea să-și ia locul aici, să vină aici sus cu ea, pentru mărturisirea lor? Vreți să vă ridicați, și să veniți și voi sus la altar. Altarul este deschis. Desigur. Veniți chiar sus, chiar acum. Dacă vreți să stați aici și să vă rugați, va fi chiar în regulă. Veniți. Vreți să veniți? Pe mărturisirea credinței voastre, pe credința voastră în Fiul lui Dumnezeu, vreți să veniți acum? În regulă.

129 Depinde de voi, țineți minte. Voi sunteți aceia. Ești un păcătos? Ești un decăzut? Ești tu rece și departe de Cristos? Și vrei să fi înviat din nou cu El acum, să începi viața din nou? Cum este cu voi, soț și soție care ați fost la—ați stat certați mult timp, certându-vă în casa voastră? Nu veți veni și să îndreptați acel lucru cu Dumnezeu și unul cu altul acum? Faceți Paștele cu adevărat un Paște pentru voi, începeți un cămin nou.

130 Cum este cu tine care nu ai fost niciodată, nu ai avut niciodată rugăciune în casa ta, tu doar mergi acasă de la biserică și încerci cât de bine poți, și nu unești niciodată familia ca să te rogi? Asta-i de ce avem delincvență juvenilă și lucrurile care le avem. Asta-i de ce casele Americane sunt despărțite. Nu vei veni, să începi din nou în seara aceasta? Vrei să o faci? Tu ești invitat. Țineți minte, eu sunt slujitorul vostru acum; eu voi fi un martor în ziua aceea.

În timp ce ne avem capetele aplecate, atunci, acum pentru rugăciune.

131 Binecuvântatul nostru Tată Ceresc, în seara aceasta Îți aducem această audiență, în cea mai solemnă solemnitate sacră cum știm noi. Cu smerenie ne apropiem de Tronul Tău. Și după Mesajul din seara aceasta, că, acea mare înmormântare, El nu a zăcut în tăcere, sufletul Lui s-a dus direct în regiuni și a încheiat lucrarea lui Dumnezeu, care El a fost ordonat să o facă. Și mâine dimineată, noi aflăm unde s-a dus El printre tărâmurile de sus, biruind totul, în învierea Lui. Dar El a ieșit în dimineța Paștelui

pentru justificarea noastră. Și noi aflăm că El a trimis Duhul Sfânt înapoi, ca să-i osândească pe oameni de păcat.

¹³² Și ne rugăm în seara aceasta, Doamne, ca acei care și-au ridicat mâinile să fie amintiți înaintea Ta. Fie ca decizia lor să fie din inima lor în seara aceasta, că ei Te-au primit, și Te cred, și fie ca ei să fie pecetluiți cu Pecetea promisiunii în seara aceasta, Duhul Sfânt. Acordă aceasta, Tată. Căci, noi îi încredințăm Ție, cu acest Mesaj în seara aceasta. Fie ca Acesta să-i binecuvânteze pe cei care L-au auzit, aceia, Doamne, care Îl vor lua cu ei la casa lor, și să-L adâncească adânc în inimile lor. Fie ca ei să trăiască din Cuvântul lui Dumnezeu. Acordă aceasta, Tată, căci noi o cerem în Numele lui Cristos. Amin.

ÎNMORMÂNTAREA ROM57-0420

(The Entombment)

SERIA TREZIRII DE PAȘTI

Acest Mesaj prin Fratele William Marrion Branham, dat original în Engleză Sâmbătă seara, 20 Aprilie, 1957, la Tabernacolul Branham în Jeffersonville, Indiana, U.S.A., a fost luat de pe o bandă de înregistrare magnetică și tipărit neprescurtat în Engleză. Această traducere în limba Română a fost tipărită și distribuită de Voice Of God Recordings.

ROMANIAN

©2020 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, ROMANIAN OFFICE

ULIUC 280 / TIMIS 307361 - ROMANIA

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

anunț pentru Dreptul de autor

Toate drepturile rezervate. Această carte se poate tipări pe un imprimator într-o casă pentru folosire personală sau să fie distribuit, gratuit, ca un mijloc de răspândire a Evangheliei lui Isus Cristos. Această carte nu poate să fie vândută pe scară largă, afișată pe un website, păstrată într-un sistem de recuperare, tradusă în alte limbi, sau folosită pentru solicitarea de fonduri fără permisiunea clară în scris de la Voice Of God Recordings®.

Pentru mai multe informații sau pentru alte materiale disponibile, vă rog să contactați:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org